

Bruksela, 16 kwietnia 2018 r.  
(OR. en)

7862/18

CONOP 30  
CODUN 16  
CSDP/PSDC 174

## WYNIK PRAC

|                 |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |
|-----------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Od:             | Sekretariat Generalny Rady                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |
| Do:             | Delegacje                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| Nr poprz. dok.: | 7778/18 CONOP 29 CODUN 14 CSDP/PSDC 167                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| Dotyczy:        | Konkluzje Rady w sprawie rozbrojenia chemicznego i nierozprzestrzeniania broni chemicznej opracowane z myślą o czwartej specjalnej sesji konferencji państw stron poświęconej przeglądowi funkcjonowania konwencji o broni chemicznej dotyczącej zakazu prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, Haga, 21–30 listopada 2018 r. |

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie rozbrojenia chemicznego i nierozprzestrzeniania broni chemicznej opracowane z myślą o czwartej specjalnej sesji konferencji państw stron poświęconej przeglądowi funkcjonowania konwencji o broni chemicznej dotyczącej zakazu prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, Haga, 21–30 listopada 2018 r., przyjęte przez Radę na jej 3613. posiedzeniu, które odbyło się 16 kwietnia 2018 r.

\_\_\_\_\_

**Konkluzje Rady w sprawie rozbrojenia chemicznego i nierozprzestrzeniania broni chemicznej  
opracowane z myślą o czwartej specjalnej sesji konferencji państw stron poświęconej  
przeglądowi funkcjonowania konwencji o broni chemicznej dotyczącej zakazu prowadzenia  
badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów,  
Haga, 21–30 listopada 2018 r.**

1. Unia Europejska jednomyślnie popiera całkowity zakaz broni chemicznej i jej eliminację na całym świecie. Rada jest przekonana, że stosowanie broni chemicznej, w tym używanie wszelkich toksycznych substancji chemicznych jako broni, przez kogokolwiek – podmiot państwowy lub niepaństwowy – gdziekolwiek i w jakichkolwiek okolicznościach jest odrażające i musi być kategorycznie potępione. Stosowanie broni chemicznej jest nieakceptowalne, stanowi naruszenie prawa międzynarodowego i może zostać uznane za zbrodnię wojenną lub zbrodnię przeciwko ludzkości. Nie można dopuścić do bezkarności i osoby odpowiedzialne za takie czyny muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności. Najnowsze doniesienia z Syrii, które są prawdziwie szokujące i które należy pilnie i niezależnie przebadać, jeszcze bardziej wzmacniają naszą wspólną determinację.
2. Rada uważa, że Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC), która weszła w życie 29 kwietnia 1997 r., to kluczowy instrument służący rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu; aby uczestniczyć w zapewnianiu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa należy w pełni zagwarantować integralność i bezwzględne stosowanie konwencji. W tym względzie UE przypomina o znaczeniu pełnego przestrzegania CWC i o kluczowej roli, jaką w jej wdrażaniu odgrywa ustanowiona na jej podstawie Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPWC). Wszystkie państwa członkowskie UE są państwami stronami CWC.

3. W opinii Rady CWC okazała się być bardzo skutecznym instrumentem; przystąpiły do niej bowiem niemal wszystkie państwa, a większość państw posiadających broń chemiczną zniszczyło swoje zadeklarowane zapasy; jedno pozostałe państwo czyni postępy w tym kierunku. Jednocześnie – przy założeniu, że zniszczenie pozostaje priorytetem OPCW – pojawiają się nowe wyzwania i zagrożenia, do których OPCW musi się przystosować, by zachować i chronić integralność CWC oraz zapobiec ponownemu pojawieniu się broni chemicznej.
4. Rada uznaje za głęboko szokujące, że społeczność międzynarodowa nadal ma do czynienia z przypadkami użycia broni chemicznej, co potwierdziły misja wyjaśniająca OPCW i sprawozdanie ONZ z 2013 r. sporządzone na podstawie mechanizmu dochodzeniowego Sekretarza Generalnego. Rada ponownie stanowczo potępia stosowanie broni chemicznej przez Syryjską Republikę Arabską i Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie (ISIL), które zostało potwierdzone przez wspólny mechanizm śledczy OPCW–ONZ w jego sprawozdaniach wydanych w 2016 r. i 2017 r.; stosowanie tej broni potępiła Rada Wykonawcza w 2016 r. w swojej decyzji EC-83/DEC. Ze sprawozdań Zespołu ds. Oceny Deklaracji wynika, że nie można w pełni zweryfikować deklaracji syryjskiej pod względem dokładności i kompletności w odniesieniu do CWC. Użycie gazu paraliżującego sarin przez Syryjską Republikę Arabską w Chan Szajkun w Syrii 4 kwietnia 2017 r. dowodzi, że Syria nie zaprzestała w pełni realizacji swojego programu dotyczącego broni chemicznej i w dalszym ciągu zamierza ją stosować.

5. Rada zdecydowanie przychyliła się do poglądu, że należy identyfikować i pociągać do odpowiedzialności osoby, podmioty, grupy lub rządy, które są odpowiedzialne za takie nielegalne i odrażające czyny. Wysoka przedstawiciel /, wiceprzewodnicząca Federica Mogherini wydała wiele oświadczeń na ten temat. Rada wyraża głębokie ubolewanie, że mandat wspólnego mechanizmu śledczego, ustanowionego rezolucją RB ONZ nr 2235 (2015), dotyczący identyfikowania sprawców ataków z użyciem broni chemicznej, nie został odnowiony w listopadzie 2017 r. W tym względzie szczególną wagę ma przywrócenie niezależnego mechanizmu wykrywania sprawców. Aby podkreślić swoje głębokie przekonanie, że to do społeczności międzynarodowej należy znalezienie i pociąganie do odpowiedzialności sprawców wszelkich ataków z użyciem broni chemicznej, Unia Europejska uczestniczyła w konferencji ustanawiającej międzynarodowe partnerstwo na rzecz przeciwdziałania bezkarności dotyczącej stosowania broni chemicznej, która odbyła się w Paryżu 23 stycznia 2018 r.; celem partnerstwa jest wspieranie i uzupełnianie stosownych mechanizmów wielostronnych.
6. 22 marca 2018 r. Rada Europejska z całą stanowczością potępiła atak wymierzony w Sergieja i Julię Skripalów, do którego doszło 4 marca 2018 r. w Salisbury; przekazała wyrazy głębokiego współczucia wszystkim osobom, których życie znalazło się w niebezpieczeństwie, oraz zapewniła o swoim poparciu dla trwającego dochodzenia. Zgodziła się z oceną rządu Zjednoczonego Królestwa, że za atak z dużym prawdopodobieństwem odpowiedzialna jest Federacja Rosyjska i że nie ma żadnego innego wiarygodnego wyjaśnienia. W obliczu tego poważnego wyzwania dla naszego wspólnego bezpieczeństwa jesteśmy bezwarunkowo solidarni ze Zjednoczonym Królestwem. Państwa członkowskie będą koordynować działania dotyczące wniosków, jakie należy wyciągnąć w związku z odpowiedziami przekazanymi przez władze rosyjskie. W związku z powyższym Unia Europejska musi wzmocnić swoją odporność na zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe, również poprzez ściślejszą współpracę Unii Europejskiej z jej państwami członkowskimi, a także z NATO.

7. W opinii Rady bliska i regularna współpraca OPCW z innymi organizacjami międzynarodowymi, przemysłem chemicznym, środowiskiem akademickim i społeczeństwem obywatelskim jest korzystna dla prac OPCW. W związku z powyższym UE jest przekonana, że organizacje pozarządowe akredytowane przy ECOSOC powinny móc uczestniczyć w rocznych i przeglądowych konferencjach OPCW.
8. 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB dotyczące upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia. Na mocy tego wspólnego stanowiska CWC została uznana za jedno z tych porozumień wielostronnych.
9. 12 grudnia 2003 r. Rada przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, w której potwierdzono przywiązanie Unii do systemu traktatów wielostronnych, i podkreślono, między innymi, zasadniczą rolę CWC i OPCW w tworzeniu świata wolnego od broni chemicznej.
10. 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych jednomyślnie przyjęła rezolucję 1540 (2004), w której potwierdziła, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia stanowi zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Następnie Rada Bezpieczeństwa przyjęła rezolucje: 1673 (2006), 1810 (2008) i 1977 (2011), które powtórzyły cele rezolucji 1540 (2004) dały wyraz zainteresowaniu Rady Bezpieczeństwa zintensyfikowaniem jej wysiłków na rzecz propagowania pełnej realizacji tej rezolucji. Realizacja CWC i wdrożenie rezolucji 1540 (2004) oraz późniejszych powiązanych z nią rezolucji wzajemnie się wzmacniają.

11. Rada wyraża zadowolenie z przeprowadzonego w 2016 r. wszechstronnego procesu przeglądu rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540 (2004), której główne przesłanie, znaczenie i nadrzędny charakter zostały potwierdzone w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2325 (2016), i ponownie wyraża swój pogląd, że aby uniemożliwić podmiotom niepaństwowym pozyskiwanie broni masowego rażenia, środków ich przenoszenia lub związanych z nimi materiałów i powstrzymywać je przed tym, wszystkie państwa muszą ciągle zachowywać czujność. Najnowsza decyzja Rady UE, przyjęta 11 maja 2017 r., przewiduje dalszą pomoc dla zainteresowanych państw służącą wzmocnieniu ich zdolności krajowych w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i ułatwieniu ściślejszej współpracy wszystkich zainteresowanych stron.
12. 19 listopada 2012 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła decyzję Rady 2012/712/WPZiB dotyczącą konferencji przeglądowej Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (CWC) w 2013 r.
13. 8 września 2006 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło globalną strategię zwalczania terroryzmu, w której państwa członkowskie ONZ zdecydowały między innymi o wdrożeniu wszystkich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ związanych z terroryzmem międzynarodowym i o pełnej współpracy z organami pomocniczymi Rady Bezpieczeństwa zajmującymi się zwalczaniem terroryzmu przy wypełnianiu ich zadań. Rada z zadowoleniem przyjęła tę strategię, w której wezwano także OPCW do tego by – w ramach swojego mandatu – podejmowała dalsze wysiłki na rzecz pomocy państwom w budowaniu zdolności w zakresie uniemożliwiania terrorystom dostępu do materiałów chemicznych, w zakresie zapewniania bezpieczeństwa w odpowiednich obiektach oraz w zakresie skutecznego reagowania w przypadku ataku z zastosowaniem takich materiałów. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje decyzję „Radzenie sobie z zagrożeniami związanymi z wykorzystaniem broni chemicznej przez podmioty niepaństwowe” podjętą przez Radę Wykonawczą OPCW 13 października 2017 r.

14. Rada z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia 4 grudnia 2017 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucji (A/RES/72/43) w sprawie wdrożenia CWC.
15. Rada podkreśla, jak szczególnie istotne są zapewnienie reprezentacji na wysokim szczeblu i skuteczna ochrona interesów UE w kwestiach chemicznych na forach międzynarodowych, a w szczególności w OPCW. W tym celu Rada przypomina, że wszystkie stosowne podmioty unijne, w tym ESDZ, muszą w dalszym ciągu aktywnie współpracować z OPCW i być reprezentowane na forum OPCW.

**Stanowisko Unii Europejskiej dotyczące czwartej specjalnej sesji konferencji państw stron  
poświęconej przeglądowi funkcjonowania konwencji o broni chemicznej,  
Haga, 21–30 listopada 2018 r.**

16. Rada z zadowoleniem przyjmuje zbliżającą się czwartą specjalną sesję konferencji państw stron poświęconej przeglądowi funkcjonowania konwencji o broni chemicznej (dalej zwaną „czwartą konferencją przeglądową”), która ma się odbyć w Hadze w dniach 21–30 listopada 2018 r. i która stanowi okazję do dokonania przeglądu postępów we wdrażaniu CWC i ma pomóc w ustanowieniu przyszłych priorytetów OPCW w nadchodzących latach.
17. Rada uważa, że konferencja przeglądowa powinna dążyć do zapewnienia adekwatności i zwiększenia skuteczności i zdolności CWC, w tym jeśli chodzi o reagowanie na obecne i przyszłe wyzwania.

18. Rada będzie się konstruktywnie przyczyniać do tego, by czwarta konferencja przeglądowa CWC w 2018 r. przyniosła oparte na konsensusie wyniki, dążąc do tego, by w dokumencie końcowym konferencji przeglądowej, w szerszych ramach stanowczo podkreślających zasadę niestosowania broni chemicznej, integralność i rozliczalność CWC/OPCW, odzwierciedlone zostały następujące cele kluczowe:
- a) wzmocnienie CWC poprzez wykorzystanie dotychczasowych postępów w niszczeniu zgłoszonych zapasów broni chemicznej i zapobieganie ich ponownemu pojawianiu się, między innymi w drodze wzmocnienia systemu weryfikacji CWC, polepszenia wdrażania na szczeblu krajowym i wysiłki na rzecz osiągnięcia powszechności i przykładania należytej wagi do kwestii bezpieczeństwa chemicznego i ochrony przed zagrożeniami chemicznymi;
  - b) wzmocnienie CWC poprzez rozważenie sposobów i środków reagowania na użycie broni chemicznej będące naruszeniem konwencji;
  - c) wzmocnienie CWC poprzez zapewnienie jej skutecznego wdrożenia w świetle zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa i wydarzeń w światowym przemyśle chemicznym oraz w nauce i technologii, a także poprzez podkreślanie, że czwarta konferencja przeglądowa powinna zapewnić wsparcie polityczne i kompleksowe wytyczne w zakresie prac nad przyszłymi priorytetami OPCW, które mają zostać podjęte w okresie między sesjami;
  - d) uczestniczenie w pełnym przeglądzie funkcjonowania CWC ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju naukowego i technologicznego, w tym konwergencji chemii i biologii, nowych technologii produkcyjnych i instrumentarium weryfikacyjnego oraz tworzenie solidnych podstaw reagowania na przyszłe wyzwania, przed którymi stanie CWC;
  - e) propagowanie, między innymi, następujących podstawowych kwestii:

- (i) ponowne potwierdzenie wszechstronnego charakteru zakazu stosowania broni chemicznej, określonego w kryterium celu ogólnego, przez:
  - i. ponowne potwierdzenie, że zakazy przewidziane w CWC dotyczą wszelkich toksycznych substancji chemicznych, z wyjątkiem przypadków, gdy substancje takie stosowane są w celach niezakazanych w art. II ust. 9, i pod warunkiem że rodzaje i ilości takich substancji są zgodne z tymi celami, i uwzględniają tym samym rozwój nauki i technologii od czasu trzeciej konferencji przeglądowej z 2013 r.;
  - ii. podkreślenie przyjętych przez państwa strony zobowiązań do stosowania kryterium celu ogólnego w krajowych przepisach wykonawczych i w praktyce administracyjnej ich egzekwowania.
- (ii) podkreślanie znaczenia pełnej i terminowej realizacji przez państwa strony wszystkich zobowiązań z deklaracji na mocy art. III, w szczególności zobowiązań dotyczących broni chemicznej, a także tych dotyczących środków używanych do opanowywania zamieszek.
- (iii) opracowanie i wdrożenie przez Sekretariat Techniczny CWC (zwany dalej „Sekretariatem Technicznym”) ukierunkowanych, dostosowanych podejść dotyczących osiągnięcia powszechności CWC, w ścisłej koordynacji i współpracy z państwami stronami.

- (iv) ponowne potwierdzenie zobowiązania państw posiadających broń chemiczną do zniszczenia tej broni i uznanie dotychczasowych osiągnięć w zakresie eliminowania broni chemicznej poprzez:
- iii. wyrażenie zadowolenia z podjętych wysiłków i postępów poczynionych przez państwa posiadające broń chemiczną w zakresie niszczenia ich zgłoszonych zapasów oraz podkreślanie faktu, że dokonaliśmy istotnych postępów, by uwolnić świat od broni chemicznej;
- iv. uznanie skutecznego rozwiązywania kwestii ostatecznie przedłużonego terminu zniszczenia broni chemicznej przez państwa posiadające taką broń;
- v. wzywanie państw posiadających broń chemiczną do sfinalizowania niszczenia jej zapasów, zgodnie z postanowieniami CWC i jej załącznika dotyczącego weryfikacji, oraz zgodnie z decyzją podjętą podczas szesnastej sesji konferencji państw stron i dotyczącą kwestii ostatecznie przedłużonego terminu zniszczenia pozostałych zapasów broni;
- vi. potwierdzenie, jak ważne jest, by Sekretariat Techniczny systematycznie weryfikował niszczenie broni, jak przewidziano w CWC i jej załączniku dotyczącym weryfikacji;

- vii. podkreślanie, że należy zachować wiedzę fachową i stosowne zdolności w zakresie postępowania z bronią chemiczną oraz ze starą bronią chemiczną i porzuconą bronią chemiczną, oraz że OPCW musi również nadal pogłębiać wiedzę fachową niezbędną do radzenia sobie z aktualnymi wyzwaniami w nowym środowisku bezpieczeństwa.
- (v) wzmocnienie systemu weryfikacji w odniesieniu do działań niezakazanych na mocy CWC, tak by ułatwić zapobieganie ponownemu pojawieniu się broni chemicznej poprzez:
- viii. podkreślanie znaczenia zobowiązania wszystkich państw stron do właściwego i terminowego przedstawiania deklaracji na mocy art. VI i zachęcanie ich do stosowania systemu SIX;
- ix. prowadzenie wystarczającej liczby inspekcji na mocy art. VI, o odpowiednim zasięgu geograficznym i o odpowiedniej częstotliwości, zgodnie z ustalonymi wytycznymi;
- x. zwiększenie znaczenia inspekcji na mocy art. VI dla zakresu i celu CWC oraz zapewnienie skutecznego wyboru obiektów, w tym poprzez ocenę wyników tymczasowej metodyki wyboru „innych obiektów produkcji chemicznej” (OCPF) i zastosowanie podejścia opartego na ryzyku;
- xi. rozszerzenie zestawu informacji przydatnych podczas procesu weryfikacji w przemyśle poprzez, między innymi, zachęcanie Sekretariatu Technicznego do wykorzystywania informacji już dostępnych, w tym informacji dobrowolnie dostarczonych przez państwa strony, oraz informacji z poprzednich sprawozdań z inspekcji, a także odpowiednich informacji dostępnych publicznie;
- xii. podkreślenie, że wykazy związków chemicznych (zwane dalej „wykazami”) CWC były przygotowywane przede wszystkim z myślą o stosowaniu różnych środków weryfikacji;
- xiii. stałe aktualizowanie wykazów w świetle rozwoju nauki i technologii, poprzez – między innymi – przeanalizowanie korzyści z regularnych przeglądów wykazów w okresach między konferencjami przeglądowymi;

- xiv. propagowanie ciągłego zaangażowania we współpracę z przemysłem chemicznym i kontaktów z nim oraz wspieranie wysiłków Sekretariatu Technicznego w tym kierunku;
  - xv. przeanalizowanie zastosowania dodatkowych środków dotyczących jakości i skuteczności procesu inspekcji, takich jak odpowiednie zwiększenie elastyczności i usprawnienie przeprowadzania inspekcji;
  - xvi. odzwierciedlenie potrzeby zachowania zdolności OPCW do skutecznego wykonywania jej obowiązków poprzez zapewnienie jej koniecznych zasobów ludzkich i finansowych, w tym utrzymywania odpowiedniej wiedzy fachowej w zakresie weryfikacji.
- (vi) stałe udoskonalanie krajowych środków wykonawczych, przy czym należy przypomnieć, że pełna realizacja obowiązków na mocy art. VII przez państwa strony, które dopiero mają przyjąć krajowe przepisy dotyczące wszystkich środków pierwotnych i środków dodatkowych, a także zgodność z art. VII mają kluczowe znaczenie dla obecnej i przyszłej skuteczności systemu CWC, w tym poprzez:
- xvii. przyjęcie ukierunkowanego i dostosowanego podejścia w zakresie zachęcania państw stron, które dopiero mają przyjąć wszechstronne krajowe akty wykonawcze, i wspomagania tych państw;
  - xviii. oferowanie pomocy państwom stronom, które jej potrzebują, jak podano we wspólnych działaniach i decyzjach przyjętych przez Radę Unii Europejskiej w ramach wspierania działań OPCW, w szczególności pomocy na rzecz Programu dla Afryki;
  - xix. wykorzystywanie usług budowania zdolności świadczonych przez Sekretariat Techniczny (przy wsparciu m.in. z Unii Europejskiej) oraz innych inicjatyw (np. programu mentorskiego) ze szczególnym naciskiem na Program dla Afryki;
  - xx. wzmacnianie krajowych kontroli wywozu i przywozu, wymaganych do zapobiegania nabywaniu broni chemicznej, i zwiększanie zdolności OPCW w zakresie pomocy w ustanawianiu krajowych mechanizmów kontroli transferów międzynarodowych;

- xxi. wdrożenie właściwych środków na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa chemicznego i ochrony przed zagrożeniami chemicznymi, by zagwarantować bezpieczeństwo ludzi i ochronę środowiska;
- xxii. rozwijanie synergii między OPCW a innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi, by ułatwić wdrażanie i budowanie zdolności. OPCW powinna nadal angażować przemysł i inne zainteresowane strony, by wspierać i propagować cele konwencji, np. poprzez usprawnienie procesu weryfikacji. OPCW powinna wspierać propagowanie najlepszych praktyk związanych z polepszeniem bezpieczeństwa w obiektach chemicznych i zwiększeniem stopnia ich ochrony. W związku z tym należy poddać przeglądowi rolę doradczej rady naukowej;
- xxiii. przegląd mechanizmów konwencji mających na celu zapobieganie ponownemu pojawieniu się broni chemicznej, z uwzględnieniem postępu naukowego i technologicznego w dziedzinie chemii i biologii, w tym możliwych konsekwencji konwergencji chemii i biologii.
- (vii) realizacja postanowień CWC dotyczących konsultacji, współpracy i ustalania faktów, w szczególności mechanizmu inspekcji na żądanie, który pozostaje realnym i przydatnym narzędziem w systemie weryfikacji OPCW, przy podkreśleniu prawa państw stron do wystąpienia o inspekcje na żądanie bez uprzednich konsultacji oraz zachęcaniu do stosowania zgodnie z wymogami mechanizmu do wyjaśniania i rozwiązywania wszelkich kwestii dotyczących ewentualnej niezgodności z CWC; w związku z tym podkreślenie znaczenia utrzymywania przez Sekretariat Techniczny i dalszego rozwijania zdolności technicznych, wiedzy fachowej i koniecznej gotowości, by prowadzić inspekcje na żądanie, oraz zobowiązanie państw stron do utrzymywania ciągłej gotowości i zdolności do przyjmowania inspekcji na żądanie.

- (viii) dalsze zdecydowane wspieranie działań OPCW związanych z pomocą i ochroną, w szczególności utrzymywanie zdolności OPCW i jej wiedzy fachowej oraz zwiększanie zdolności Sekretariatu Technicznego i państw stron do zapobiegania niewłaściwemu wykorzystywaniu toksycznych substancji chemicznych i atakom z ich użyciem, do odpowiadania na takie niewłaściwe wykorzystanie i ataki oraz do łagodzenia ich skutków, w szczególności poprzez:
- xxiv. podkreślanie, jak ważne jest opracowanie przez Sekretariat Techniczny planu strategicznego na rzecz wdrożenia art. X (Pomoc i ochrona) CWC i to, by kwestia ta została uzgodniona przez państwa strony, przy czym realizację tego planu oraz skuteczne i optymalne wykorzystanie zasobów należy poddawać regularnej ocenie, aby zapewnić optymalne wykorzystanie środków finansowych;
- xxv. zachęcenie wszystkich państw stron do właściwego i terminowego przedstawiania informacji na temat krajowych programów ochrony na mocy art. X zgodnie z wymogami CWC;
- xxvi. zachęcanie państw stron, by zwiększyły liczbę ofert pomocy;
- xxvii. podkreślenie, jak istotne jest, by Sekretariat Techniczny zachował i zwiększał aktualne zdolności i wiedzę fachową, a także utrzymywał i dalej rozwijał konieczną gotowość, tak by mógł prowadzić dochodzenia w przypadku domniemanego użycia, by funkcjonował w warunkach zagrożenia, by pomagał państwom stronom w podejmowaniu odpowiednich działań w zakresie pomocy i ochrony, oraz by udzielał odpowiedniego wsparcia państwom stronom stojącym w obliczu podwyższonego ryzyka ataku chemicznego;
- xxviii. podkreślanie znaczenia ciągłego wspierania przez OPCW krajowych, regionalnych i subregionalnych programów ochrony i zwiększanie zdolności OPCW do inicjowania i negocjowania ofert dotyczących wiedzy fachowej i pomocy;
- xxix. podkreślanie znaczenia ciągłego wspierania przez OPCW szkoleń w zakresie skutecznego dowodzenia i kontroli dla krajowych służb interwencyjnych, aby zagwarantować odpowiednią i szybką reakcję na każdy przypadek użycia broni chemicznej lub potencjalnego użycia broni chemicznej;

- xxx. zachęcanie do zwiększania współpracy z organizacjami regionalnymi i subregionalnymi, w tym poprzez włączanie się w międzynarodowe wysiłki na rzecz ustanowienia regionalnych centrów doskonałości w zakresie pomocy i ochrony;
- xxxi. zapewnienie skutecznej koordynacji w ramach Sekretariatu Technicznego i z podmiotami zewnętrznymi, w zakresie działań podejmowanych na mocy art. VII i XI, aby zmaksymalizować ich skuteczność i zapewnić jak najlepsze wykorzystanie zasobów;
- xxxii. dalsze rozwijanie programu rozwoju i wymiany instruktorów, wprowadzonego w życie po trzeciej konferencji przeglądowej i zachęcanie do dalszej wymiany wiedzy fachowej w celu podniesienia poziomu świadomości w regionach, a także propagowanie analizy ryzyka chemicznego i zagrożeń chemicznych;
- xxxiii. wystąpienie do Sekretariatu Technicznego, by zacieśnił współpracę z innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi w zakresie reagowania kryzysowego na zastosowanie broni chemicznej lub na zagrożenie takim zastosowaniem, co odnosi się również do współpracy z ONZ w zakresie dochodzeń dotyczących domniemanego użycia broni chemicznej;
- xxxiv. praca nad wzmocnieniem roli – oraz wzajemnego oddziaływania – przemysłu chemicznego, środowiska akademickiego i społeczeństwa obywatelskiego w zakresie pokojowego zastosowania chemii, a także podnoszenie świadomości społecznej poprzez edukację i działania informacyjne. Należy ocenić rolę i wkład doradczej rady naukowej ds. edukacji i działań informacyjnych oraz lepiej ukierunkować jego prace na oparte na wynikach działania praktyczne;
- xxxv. zaproponowanie sposobów utrzymania OPCW jako centrum wiedzy na temat zagadnień dotyczących broni chemicznej w szerokim tego słowa znaczeniu;
- xxxvi. przeanalizowanie sposobów na zwiększenie zdolności OPCW do radzenia sobie z sytuacjami konfliktu i sytuacjami pokonfliktowymi związanymi z bronią chemiczną, i w tym celu wykorzystanie doświadczeń z programu eliminowania zgłoszonej syryjskiej broni chemicznej, z usunięcie i zniszczenia pozostałych libijskich prekursorów broni chemicznej, oraz z zakończenia niszczenia pozostałości broni chemicznej w Iraku;

xxxvii. dalsze rozwijanie misji pomocowej szybkiego reagowania.

(ix) stymulowanie współpracy międzynarodowej zgodnej z CWC poprzez:

xxxviii. wykorzystywanie konkretnych i praktycznych propozycji uwzględniających istniejące inicjatywy, jak podano we wspólnych działaniach i decyzjach przyjętych przez Radę Unii Europejskiej, w szczególności propozycji dotyczących takich kwestii jak bezpieczeństwo chemiczne i ochrona przed zagrożeniami chemicznymi oraz zarządzanie związkami chemicznymi, zgodnie z decyzją w sprawie art. XI podjętą podczas szesnastej sesji konferencji państw stron;

xxxix. zachęcanie Sekretariatu Technicznego, by pomagał państwom stronom we wdrażaniu ich zobowiązań krajowych poprzez dostosowaną i stabilną pomoc techniczną, tak by ułatwiać zacieśnianie współpracy międzynarodowej w zakresie chemii;

xl. zachęcanie Sekretariatu Technicznego do współpracy z innymi organizacjami w tej dziedzinie, aby uniknąć zbędnego dublowania działań, i zachęcanie Sekretariatu Technicznego, by ocenił swoje programy zgodnie z najlepszymi praktykami zarządzania opartego na wynikach, aby zagwarantować, że są one skuteczne, zrównoważone i nastawione na wyniki;

xli. zachęcanie OPCW, by stanowiło forum konsultacji i współpracy między państwami stronami.

(x) zwiększenie wkładu OPCW w wysiłki na rzecz przeciwdziałania terroryzmowi na szczeblu światowym poprzez:

xlii. kontynuowanie i nasilanie prac w ramach otwartej grupy roboczej OPCW ds. terroryzmu oraz podgrupy roboczej OPCW ds. roli podmiotów niepaństwowych;

- xliii. w warunkach nasilających się wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, w tym w szczególności wobec groźby użycia broni chemicznej przez podmioty niepaństwowe – w tym również terrorystów – przeanalizowanie sposobów lepszego reagowania na te wyzwania i na inne kwestie związane z bezpieczeństwem, takie jak dostęp podmiotów niepaństwowych do potencjalnie niebezpiecznych substancji chemicznych i środków umożliwiających produkcję i przenoszenie takich substancji chemicznych, mających wpływ na wdrażanie konwencji;
- xliv. przeanalizowanie zdolności OPCW do szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe i do rozmieszczenia niezbędnego personelu. Doświadczenia z operacji w Syrii należy wykorzystać jako wytyczne w tym zakresie, w szczególności w odniesieniu do funkcjonowania misji wyjaśniającej i Zespołu ds. Oceny Deklaracji (DAT). Należy również uwzględnić doświadczenia zdobyte podczas operacji w Libii;
- xlv. podkreślanie znaczenia wypełniania zobowiązań wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1540 (2004) i innych właściwych rezolucji ONZ, w szczególności wezwania do praktycznej współpracy między OPCW a właściwymi organizacjami w celu wyeliminowania ryzyka związanego z nabywaniem i używaniem broni chemicznej do celów terrorystycznych, w tym ewentualnego dostępu terrorystów do materiałów, sprzętu oraz wiedzy, które mogą zostać wykorzystane do opracowania i wyprodukowania broni chemicznej;
- xlvi. wdrożenie i jak najlepsze wykorzystanie decyzji „Radzenie sobie z zagrożeniami związanymi z wykorzystaniem broni chemicznej przez podmioty niepaństwowe” podjętej przez Radę Wykonawczą OPCW 13 października 2017 r.;
- xlvii. podkreślanie potrzeby pracy na rzecz zwiększania światowego bezpieczeństwa chemicznego i ochrony przed zagrożeniami chemicznymi oraz krajowej kontroli transferów międzynarodowych, w tym pomaganie państwom stronom we wdrażaniu praktycznych i ukierunkowanych środków, które jednocześnie mogłyby się przyczynić do zwiększenia pokojowego zastosowania chemii, a także pomocy i ochrony.

- (xi) Utrzymanie OPCW jako centrum wiedzy na temat zagadnień dotyczących broni chemicznej w jak najszerszym znaczeniu i zwiększanie odporności OPCW poprzez ciągły wkład w utrzymywanie profesjonalnych, obiektywnych i aktualnych zdolności Sekretariatu Technicznego, w tym poprzez konsekwentną politykę w zakresie rekrutacji i awansów w oparciu o zasługi, z zapewnieniem równowagi geograficznej i równowagi płci, a także poprzez poprawę polityki zatrudnienia.
19. Rada wspiera następujące działania, które mają zostać podjęte przez Unię Europejską w odniesieniu do wyżej wymienionych celów:
- a) W stosownych przypadkach *démarche*:
1. w celu propagowania powszechnego przystąpienia do CWC;
  2. w celu propagowania skutecznego wdrażania CWC przez państwa strony na szczeblu krajowym zgodnie z art. VII;
  3. w celu wezwania państw stron do wspierania skutecznego i pełnego przeglądu funkcjonowania CWC oraz udziału w tym przeglądzie, a tym samym – do ponownego zaangażowania się w wypełnianie tej podstawowej międzynarodowej normy zakazującej broni chemicznej;
  4. w celu propagowania uzgodnionych propozycji UE, które dążą do dalszego wzmocnienia CWC;
  5. w celu lepszego eksponowania unijnych działań wspierających CWC.
- b) Oświadczenia i dokumenty robocze w okresie poprzedzającym czwartą konferencję przeglądową oraz w czasie jej trwania, do rozważenia przez państwa strony.
- c) Wspieranie udziału w pracach przygotowawczych i obecność – na czwartej konferencji przeglądowej – przedstawicieli organizacji międzynarodowych, przemysłu chemicznego, środowiska akademickiego i społeczeństwa obywatelskiego, w tym odpowiednich organizacji pozarządowych.

## **Działania UE na rzecz wsparcia CWC i OPCW**

20. 22 listopada 2004 r. Rada przyjęła pierwsze wspólne działanie 2004/797/WPZiB w sprawie wsparcia działań OPCW w ramach wprowadzania w życie strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Po tym wspólnym działaniu Rada przyjęła: 12 grudnia 2005 r. – wspólne działanie 2005/913/WPZiB, 19 marca 2007 r. – wspólne działanie 2007/185/WPZiB, 27 lipca 2009 r. – decyzję 2009/569/WPZiB, 23 marca 2012 r. – decyzję 2012/166/WPZiB, 17 lutego 2015 r. – decyzję (WPZiB) 2015/259, 30 listopada 2015 r. – decyzję (WPZiB) 2015/2215 w sprawie wsparcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2235 (2015), 11 lipca 2017 r. – decyzję (WPZiB) 2017/1252, wspierającą zwiększenie bezpieczeństwa chemicznego i chemicznego bezpieczeństwa fizycznego na Ukrainie zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, 12 grudnia 2017 r. – decyzję (WPZiB) 2017/2303 w sprawie wsparcia stałego wykonywania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013) oraz decyzji Rady Wykonawczej OPCW EC-M-33/DEC.1 dotyczącej zniszczenia broni chemicznej należącej do Syrii oraz 21 grudnia 2017 r. – decyzję (WPZiB) 2017/2302 w sprawie wsparcia działań OPCW z myślą o udzieleniu pomocy w oczyszczaniu dawnego składu broni chemicznej w Libii, które zostały uzupełnione wsparciem państw członkowskich UE udzielonym na zasadzie współpracy dwustronnej. Komisja Europejska przyczyniła się do działań OPCW w celu zamknięcia syryjskiego programu w zakresie broni chemicznej poprzez dwa działania prowadzone w 2013 r.; misje OPCW związane z Syrią wsparło też kilka państw członkowskich UE.
-